

dog med det glædelige Resultat, at der ingen Epidemi udbrød. Tilfældet blev fuldstændigt standset, og Andelsmeieriet led kun en lidet følelig Gene i hele sin Virksomhed. Sligt er ikke utænteligt eller ugjortligt, og jeg tror, vi maa være Regjeringen taknemlig, fordi den har søgt at forebygge, at der ved disse Gøder, som Andelsmeierierne utvivlsomt føre med sig, fremkaldes Ulykker, der kunde være forebyggede, naar der var truffet tilstrækkelige Lovgivningsregler i den Retning. Alle disse Forhold, jeg her berører, gjør det imidlertid for mig ganske klart, at det er umuligt at føre denne Lov igjennem i en Haandevending og uden at drage de større Meierier ind med under den. Hvorledes man vil træffe Bestemmelser, der sætte Norm og Grænse mellem Andelsmeierier og ældre bestaaende Herregaardsmeierier eller de bestaaende større Bøndergaardes Meierier, maa være det Udvalgs Sag, som jo utvivlsomt vil komme til at behandle denne Sag. Jeg vil kun ønske, at det maa have Held med sig i at træffe i den Henseende det Rette. Jeg tror ikke, det er umuligt, naar man blot er enig om at have den ærlige Villie til at tilvejebringe en Lov, som er tidsvarende og rammer det, der skal rammes, samtidig med, at den er til saa liden Fortrædigelse og Gene for Meierierne som muligt, hvad enten de nu høre under den ene Kategori eller den anden. Det er mit Haab, at Sligt vil ske, og jeg skal henstille til det kommende Udvalg at tage dette som dets særlige Opgave. At faae Loven absolut færdig i denne Session, tror jeg ikke er muligt, og maaste vil det ikke være nogen Ulykke til, at vi faae et Aar endnu til at drøfte disse Sager og komme til lidt bedre Erkjendelse af, hvorledes det vil være bedst. Vi have jo i de nu bestaaende Forhold og ville særlig i Epidemiloven, som det dog staar til at haabe virkelig bliver til Noget, faae Midler til at forebygge Udbredelse af farlige Sygdomme gjennem disse Andelsmeierier. Jeg skal forøvrigt, siden vi nu tale om denne Sag berøre et Punkt, som er tildent, men ikke uden Betydning. Det er et Spørgsmaal, der er reist mange Gange, men aldrig er løst. Vi sige, at den centrifugerede Mælk bør koges, inden den kommer til Folk for ikke at indeholde Smitstoffer, men nu kommer det Spørgsmaal, som jeg ikke er i Stand til at besvare,

og som jeg ikke veed, om nogen Kemiker er i Stand til at besvare fuldstændig tilfredsstillende: Naar Mælken har været inficeret eller er inficeret med Smitstofs-Bakterier paa en eller anden Maade, navnlig f. Ex. Tuberkulose, ja, saa kunne vi rense den ved at koge den centrifugerede Mælk, inden vi bruge den, men Smørret, mine Herrer! Hvorledes gaar det med det? Mælken bliver jo ikke kogt, førend den bliver forvandlet til Smør. Er Smørret da blevet renset for Smitstof, naar det er bleven til gjennem Centrifugebehandling og Smørkjærnen, eller er det ikke blevet renset? Det er dette Spørgsmaal, som saa ofte reises, men som jeg aldrig har set en klar Besvarelse af. Jeg tillader mig at nævne det her, fordi det forleden i en Samtale netop blev anført for mig, og jeg saa ofte har haft Anledning til at fremsætte det uden nogenfinde at have faaet et positivt Svar, der i saa Henseende var fuldstændig betryggende. Jeg skal hermed slutte, idet jeg udtaler det Haab, at det maa lykkes at tage Hjærnen i Sagen, nemlig at betrygge, og faae den frem uden Hensyn til Meninger eller Anskuelser hentede fra forskellige Partihensyn, hvilke jeg vilde ønske i denne Lov maa være saa langt fjærnede som muligt. Det er et rent Landbrugs-Lovgivningsarbejde, som er lagt frem for os af hygieiniske og sanitære Hensyn, og jeg vilde sætte stor Pris paa, om det ogsaa fremtidigt ved Diskussionen kun blev behandlet som jaadant.

Formanden (Højsbrø): Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen) har bedet om Ordet, men da jeg ikke ser ham tilstede, giver jeg Ordet til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds.

Bjørnbat: Det er kun ganske enkelte Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gjøre. Da jeg er kommen til at deltage saa meget i Diskussioner om denne Lov, og der er rettet en hel Del Bemærkninger til mig, vil man maaste undskyldte, at jeg et Dieblisk ligger Beslag paa Thingets Tid. Jeg har nu stunderet paa det baade under sidste Møde og efter den Tid, men det har ikke været mig muligt at faae Samklang i de Udtalelser, der ere fremkomne mod Loven. Fra den ene Side siger man nemlig, at det er en Lov, der er